

ЛІТЕРАТУРА

1. Бахтин М. Вопросы литературы и эстетики. Исследования разных лет / М. Бахтин. – Москва : Художественная литература, 1975. – 504 с.
2. Библер В. С. Культура. Диалог культур (опыт определения) / В. С. Библер // Вопросы философии. – Москва, 1989. – № 6. – С. 18–27.
3. Библер В. С. От наукоучения – к логике культуры. Два философских введения в двадцать первый век / В. С. Библер. – Москва : Политиздат, 1991. – 412 с.
4. Бубер М. Я и Ты / [ред В. И. Мудрагеи; пер. Н. Файнгольда]. – Москва, 1992. – 168 с.
5. Каган М. С. Философия культуры / М. С. Каган. – Санкт-Петербург : Петрополис, 1996. – 414 с.
6. Кьеркегор С. Жизнь. Философия. Христианство / [сост. и пер. с англ. И. Басс]. – СПб. : Дмитрий Буланин, 2004. – 243 с.
7. Ніцше Ф. Людське, надто людське: Книга для вільних умів / Ф. Ніцше // Ф. Ніцше. Повне зібрання творів. – Т. 6 / [пер. з німецької К. Котюк]. – Львів : Астролябія, 2012. – 408 с.
8. Самойленко О. І. Музичний світ української діаспори: сучасна культурологічна концепція / О. І. Самойленко // Мистецтвознавчі записки. – 2014. – Вип. 25. – С. 360–366.

REFERENCES

1. Bakhtin, M. (1975), *Voprosy literatury i estetiki. Issledovaniya raznykh let* [Questions of literature and aesthetics. Studies of different years], Moscow, Khudozhestvennaya literatura. (in Russian).
2. Bibler, V. S. (1989), Culture. Dialogue of cultures (experience of definition), *Voprosy filosofii* [Questions of philosophy], Moscow, no. 6, pp. 18–27. (in Russian).
3. Bibler, V. S. (1991), *Ot naukoucheniya – k logike kul'tury. Dva filosofskikh vvedeniya v dvadtsat' pervyy vek* [From the study of science to the logic of culture. Two philosophical introductions in the twenty-first century], Moscow, Politizdat. (in Russian).
4. Buber, M. (1992), *Ya i Ty* [Me and you], editor V. Mudragei; translation by N. Fayngold, Moscow. (in Russian).
5. Kagan, M. S. (1996), *Filosofiya kul'tury* [Philosophy of Culture], St. Petersburg, Petropolis. (in Russian).
6. K'еркегор, S. (2004), *Zhizn'. Filosofiya. Khristianstvo* [Life. Philosophy. Christianity], compiler and translation from English I. Bass, St. Petersburg, Dmitriy Bulanin. (in Russian).
7. Nitsche, F. (2012), Human, too human: Book for free minds, *F. Nitsshe. Povne zibrannia tvoriv. – T. 6* [F. Nietzsche A complete collection of works, Vol. 6], translated from German K. Kotyuk, Lviv, Astroliabiiia. (in Ukrainian).
8. Samoilenko, O. I. (2014), Musical world of Ukrainian diaspora: modern culturological concept, *Mystetstvoznavchi zapysky* [Art Studies Notes], Iss. 1, pp. 360–366.

УДК 78.071+792.071

Марія Кирея

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ БОГДАНА АНТКІВА:
ІСТОРІОГРАФІЧНИЙ ДИСКУРС

У статті проаналізовано діяльність Богдана Антківа в історіографічному дискурсі, базуючись на працях мистецтвознавців, культурологів і краєзнавців. Охарактеризовано творчий доробок діяча, простежено його мистецьке зростання в контексті становлення музично-театрального мистецтва Галичини. Висвітлено музичну, театральну, композиторську та диригентську діяльність Б. Антківа.

Ключові слова: Богдан Антків, Галичина, мистецтво, музика, театр, культура.

Мария Кирея

**ТВОРЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ БОГДАНА АНТКИВА:
ИСТОРИОГРАФИЧЕСКИЙ ДИСКУРС**

В статье проанализирована деятельность Богдана Анткива в историографическом дискурсе, основываясь на трудах искусствоведов, культурологов и краеведов. Охарактеризовано творчество деятеля, прослеживается его художественный рост в контексте становления музыкально-театрального искусства Галичины. Освещена музыкальная, театральная, композиторская и дирижерская деятельность Б. Анткива.

Ключевые слова: Богдан Анткив, Галичина, искусство, музыка, театр, культура.

Maria Kyreia

**CREATIVE ACTIVITY OF BOGDAN ANTKIV:
HISTORIOGRAPHIC DISCUSSION**

The urgency of the work is that importance of creative work of Bohdan Antkiv in the system of Ukrainian national musical culture is outlined. Conducted historiographical discussion provides a comprehensive assessment of the research problem, determines the stages of development in the field of professional musical and theatrical art on the territory of Galicia during the aforesaid period.

The purpose of the article – to make analysis of Bohdan Antkiv’s activity, using the works of scientists and local historians.

Bogdan Antkiv’s creativity was not the subject of a separate study and was not studied in full, but to his artistic path turned culturologists, scientists and admirers of culture. They showed still unknown pages of history of musical and theatrical art of Galicia in their publications and, in particular, the role of Bohdan Antkiv in the historiographical discussion.

Musical and theatrical heritage of Galician artists occupies important place among the famous artists of Ukraine. We should consider creative achievements of the musician, actor, native of the village of Ostriv, Ternopil district (nowadays Ternopil district, Ternopil region) – Bohdan Antkiv. His works are of great importance and analyzed as a significant contribution both within a single region, that is Galicia, and in All-Ukrainian cultural context. A number of scholars and ethnographers made analysis of B. Antkiv’s creative work at different times. They showed the edges of the creative life and the artist’s biography pages in their works in the context of the musical and theatrical life of Galicia, and their importance for Ukrainian art.

Oleh Smoliak shows in his monograph “Music traditions of the Antkiv’s family (village of Ostriv, Ternopil district, Ternopil region) cultural and educational activities of Bohdan Antkiv.

The book “Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene”, dedicated to the 100-th anniversary of the birthday of the Honored Artist of Ukraine, under the guidance of the professor, People’s Artist of Ukraine Bohdan Kozak, is the collection of memories about Bohdan Antkiv and his own articles.

Myroslava Pinkovska actively narrates about the periods of Antkiv’s life in Ternopil and Lviv region in the article “To the treasury of the Galician scene”. She emphasises the outstanding events from the Galician’s artistic life, describes his pro-Ukrainian position, musical, theatrical, amateur, and after that the professional activity.

Liudmyla Vaniuha retraces development of Ukrainian theater life in Ternopil region, the influence of the political situation on the development of professional theatrical art in the middle of the XX-th century and the contribution of Bohdan Antkiv in artistic life of T. Shevchenko Ternopil regional music and drama theater in the article “The knight of the Galician scene”.

The reminiscence about B. Antkiv were written by: Bohdan Kozak in “He was called a favorite of fate”, where the creative work of the Galician, his mood and conviction was analyzed; Borys Mirus in “The memories about my friend” and Fedir Stryhun in “Remember and honor”, relatives – Yurii

Antkiv in the article “My father Bohdan Antkiv and his pedigree” and the granddaughter Yaryna Malkovych in her work “From the memories of my childhood”.

Detailed analysis of theatrical life of Ternopil region was given for the first time by the Ukrainian playwright O. Kornienko in his book “T. Shevchenko Ternopil Theater”. The author introduces the repertoire of performances and their stage implementation, tells us about the best performances of the theater from foundation of the theater in the city of Ternopil till the year 1980.

There are many articles, reviews and memoirs about the theater, creative work and colleagues in the Antkiv’s creative library, written by Bohdan Mykhailovych himself.

Historiographical discourse of creativity Bohdan Antkiv’s activity allows us to evaluate comprehensively the multifaceted activities of the artist in the context of professionalization of the musical and theatrical art of Galicia, to outline the ways of further study of creative achievements of the outstanding artist.

Key words: Bohdan Antkiv, Galicia, art, music, theater, culture.

В загальній панорамі історії української культури особливе місце посідає спадщина митців Галичини. Внаслідок політичних подій в історії України, що відбувались у різні періоди, Галичина перебувала під впливом різних держав. Так, у XIX столітті її територія належала до Австро-Угорщини, у 20–30-х рр. XX ст. – до Польщі, а з 1939 до 1991 року – Радянського Союзу. Зміна політичних векторів негативно впливала на рівень соціокультурного розвитку Галичини, на формування у ній галузей культури і мистецтва. Це було обумовлено регіональними особливостями, а саме: географічним розташуванням краю, історією його розвитку – незначним часовим проміжком перебування місцевої культури під тиском комуністичного режиму, соціально-культурними передумовами, поліетнічним складом населення, формуванням регіональних мистецьких традицій.

Творчість Б. Антківа не була предметом окремого дослідження, і її не вивчали у повному обсязі, проте до його мистецького доробку зверталися краєзнавці, культурологи, та мистецтвознавці. У публікаціях вони висвітлювали ще досі незнані сторінки історії музичного і театрального мистецтва Галичини та ролі митця в історії української культури. Про діяльність Богдана Михайловича ми дізнаємось із праць Б. Козака [5], Л. Ванюги [3], О. Смоляка [11], О. Корнієнка [6], зі спогадів Б. Міруса [8], Я. Малкович [7], Ф. Стригуна [12], Ю. Антківа [2]. Багато матеріалів з даної тематики містяться у Державному архіві Тернопільської області, у фондах Тернопільського обласного краєзнавчого музею, архіві Тернопільського обласного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. Проте більшість праць є публіцистичними, а також написані з урахуванням суб’єктивізму часу.

Мета статті – охарактеризувати діяльність Богдана Антківа в історіографічному дискурсі, висвітлити творчий доробок діяча та простежити його мистецьке зростання в контексті становлення музично-театрального мистецтва Галичини.

Тернопільщина, що є складовою історичної області Галичини у Західній Україні, в другій половині XX століття набула особливої значимості у процесах професіоналізації культури та утвердженні естетичного світогляду. Музично-театральна спадщина митців Галичини посідає вагомe місце серед видатних діячів мистецтва України. Тому варто відзначити творчі здобутки музиканта, актора, уродженця села Острова Тернопільського повіту (теперішнього Тернопільського району Тернопільської області) Богдана Антківа. Дослідження творчості заслуженого артиста УРСР Богдана Михайловича Антківа є складовою масштабного дослідження культури музично-театрального мистецтва Галичини другої половини XX століття.

У наш час опубліковано ряд наукових статей і тез про Б. Антківа. Його культурно-просвітницьку діяльність висвітлює Олег Смоляк у своїй монографії “Музичні традиції родини Антківих (с. Острів Тернопільського району Тернопільської області). Він описав музичні традиції родини, зокрема Михайла Івановича Антківа і його синів Богдана та Михайла, проаналізував їх внесок у культурно-мистецький розвиток Тернопільщини. Олег Смоляк звертається до біографії митця та його родини, аналізує історичні обставини, в яких формувалися музичні традиції представників сім’ї Антківих, висвітлює внесок родини Антківих у керівництво аматорськими музичними колективами, простежує розвиток

диригентсько-хорового мистецтва Галичини на прикладі робіт Богдана та Михайла-молодшого. Автор підкреслює значення товариства “Просвіта”, учасниками якого була сім’я Антківих, яка сприяла відродженню духовності й національної свідомості населення краю шляхом організації громадської та просвітницької діяльності (відновлення роботи читалень, бібліотек), становлення і розвитку музичного життя (проведення мистецьких заходів, діяльність вокально-хорових та інструментальних колективів, театральних гуртків, репертуарна політика яких була спрямована на формування української національної ідеї) [11].

Михайло Антків-старший активно займався культурно-просвітницькою роботою, а саме: був керівником двох оркестрів – духового і мандолінового, диригентом сільського мішаного хору, а також опікувався театральним гуртком, де проявив себе як талановитий актор та здібний хормейстер. Любов до мистецтва він прищепив своїм синам, які надалі самостійно утверджували та пропагували його серед населення.

Монографічне дослідження О. Смоляка є цінним джерелом для шанувальників музичного, театального мистецтва, історичного краєзнавства, а також усіх, хто цікавиться українською культурою.

Великим здобутком для поціновувачів музично-театального життя Галичини стала книга “Богдан Антків – лицар галицької сцени”, присвячена 100-літтю від дня народження заслуженого артиста України, яку впорядкував професор, народний артист України Богдан Козак. Книга складається з двох розділів: I розділ – Богдан Антків – творчий і життєвий шлях, II розділ – Богдан Антків про театр, творчість та колег. В її основу лягли також рецензії театрознавців, відгуки, спогади рідних та друзів.

Так, зокрема, у статті “До скарбниці галицької сцени” Мирослава Пінковська здійснила життєвий і творчий огляд шляху Богдана Антківа. Вона акцентує на визначних подіях із мистецького життя галичанина, характеризує його проукраїнську позицію, музичну, театральну аматорську, а згодом і професійну діяльність. “Як і батько, Богдан Антків усю молодечу енергію віддавав громадській справі, був співорганізатором та учасником розмаїтих українських товариств, що діяли в селі Острові <...> Його головна діяльність – хори, репертуар яких становили українські народні, стрілецькі пісні та пісні на слова Тараса Шевченка, часто авторства Миколи Лисенка, що для багатьох галичан у часи Польщі було відверто викличною маніфестацією українства”, – пише М. Пінковська [9, с. 10].

Аматорське музичне мистецтво Тернопільщини в той період розвивалось і в руслі театральної творчості. Перші театральні досягнення пов’язані з довоєнною “Просвітою”, де Богдан Антків виступав одночасно у ролі режисера, автора та виконавця. Після закінчення війни, в 1944 році, Антків приходить у професійний Тернопільський театр ім. І. Франка під керівництвом Миколи Комаровського на посаду хормейстера. У газеті “Вільне життя плюс” журналіст Галина Садовська записала розповідь актора Тернопільського драматичного театру ім. Т. Шевченка Михайла Безпалька, де він згадує про Богдана Михайловича, що той “як ніхто з акторів нашого театру, володів мовою. Міг професійно зробити оркестровку, розписати партитуру, написати музику до тієї чи іншої вистави, міг навіть стати за диригентський пульт. Та все ж основним його покликанням була сцена” [10, с. 5].

Мирослава Пінковська розкриває період життя Богдана Антківа не тільки на Тернопільщині, а й на Львівщині. У 1963 році родина Антківих перебралася до Львова, де продовжувала мистецьке життя. Богдан Антків надалі реалізовував себе як актор, хормейстер, сценарист уже у театрі імені Марії Заньковецької. Про це свідчать схвальні театральні відгуки глядачів на акторські роботи, рецензії, статті, спогади колег.

Доповнює театральну тематику періоду життя на Тернопільщині Богдана Антківа стаття Людмили Ванюги “Лицар галицької сцени”. Вона простежує розвиток українського театального життя на Тернопільщині, вплив політичної ситуації на становлення професійного театального мистецтва в середині ХХ століття та внесок Богдана Михайловича у мистецьке життя Тернопільського обласного музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. У статті Л. Ванюги Б. Антків постає перед нами не лише як талановитий музикант, хормейстер, диригент хору, аранжувальник творів до вистав, композитор, а й як професійний героїчно-

драматичний актор. За 15 років праці на професійній сцені Тернопільського театру він зіграв десятки ролей, за які у 1952 році отримав почесне звання заслуженого артиста УРСР [3].

Про діяльність Б. Антківа у Театрі імені М. Заньковецької опубліковано ряд статей та спогадів колег і друзів заньківчан. У статті Богдана Козака “Його називали улюбленцем долі” проаналізована творча робота галичанина, його настрої та переконання, що стосувалися не лише театрального мистецтва, а й буденного життя. У спогадах партнерів по сцені можемо побачити Богдана Михайловича як чесного та інтелігентного українця, який освічений не лише музичною та літературною науками, а й життям. У споминах народний артист України, художній керівник, режисер-постановник, актор Львівського національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької Федір Стригун згадує: “Глибоке знання української пісні давало йому можливість допомагати, другий раз, режисерам і акторам глибше розуміти свої творчі завдання. Я особисто перейняв від Богдана багато галицьких і гуцульських пісень. Він відкривав для мене історію і значення для України театру Товариства “Руська Бесіда” [12, с. 94].

Товариш по сцені та у житті, Борис Мірус у спогадах оповідає лише хороше про Богдана Михайловича: “Окремо відзначу, що хоча Богдан Антків був старший за мене, однак він ніколи не апелював до свого більшого життєвого досвіду. Навпаки, у сприятливих часах, зазвичай на гастролях, коли ми разом мешкали, він детально розповідав про своє життя, ділився творчими задумками, став мені дуже близькою людиною. Саме Богданові я міг розповісти про свої найпотаємніші переживання, відчував, що він мене розуміє, як ніхто, хоча товариства мені ніколи не бракувало, але саме Богдан Антків був найбільш мені близьким і рідним. Богдан Антків був справжнім українцем, святкував усі християнські свята. Я мав честь бути запрошеним до його дому на свята. Ми ділилися новинами, своїми переживаннями, до того ж були земляками, все це дуже зблизило нас. Богдан Антків був дуже компанійською, життєрадісною людиною, легко входив у товариство” [8, с. 98].

Варто зазначити, що нащадки родини Антківих продовжували музичні традиції, що яскраво описує у статті “Мій батько Богдан Антків і його родовід” син Юрій. Незавершені спогади Ю. Антківа друкуються вперше з частковою коректою і скороченням; у них читаємо історії з подружнього життя, про дітей та роботу.

“Мій дідусь був статний, високий, мав довгі ноги, і я ніяк не встигала дріботіти за ним своїми ноженятами. Так було рік від року, аж одного разу він сказав мені: “Не йди так швидко”, і я з сумом зрозуміла, що я виросла, і тепер дідусь не встигає за мною...”, – так згадує про свого дідуся внучка Ярина Малкович [7, с. 118]. Разом зі своїм чоловіком Іваном Малковичем вони продовжують літературну справу, адже Б. Антків проявив себе і як майстерний інсценізатор. Відчуваючи художній стиль, він здійснив такі інсценізації за творами як: “На зламі ночі” Романа Іваничука, “Сестри Річинські” Ірини Вільде, “Прапорonosці” Олесья Гончара, “Меланхолійний вальс” Ольги Кобилянської, трилогію “Мазепа” за Богданом Лепким. До того ж Антків переклав з польської дві п’єси Г. Запольської – “Жабуся”, “Мужчина”, а також “Літо в Неаполі” Я. Івашкевича.

Театральне життя Тернопільщини вперше детально проаналізував український драматург О. Корнієнко у своїй книзі “Тернопільський театр імені Т. Г. Шевченка”. Автор ознайомив читачів з репертуаром вистав та їхнім сценічним втіленням, розповів про найкращі вистави від початку заснування театру в місті Тернополі до 1980 року. Також О. Корнієнко спирався на соціокультурні перетворення у державі, в яких культура і мистецтво утверджувалися на позиціях соціалістичного реалізму, що яскраво позначилося на всіх ділянках творчого й виробничого життя театру, на пошуках відповідного репертуару. Автор у своїй праці чітко оцінив режисерські роботи, нові прийоми у сценографічному вирішенні вистав. Олексій Зосимович кваліфіковано відзначив професійні акторські роботи, серед яких є й роботи актора Богдана Антківа, котрі по праву ввійшли в історію українського мистецтва.

“Богдан Михайлович Антків... Близько п’ятнадцяти років присвятив він тернопільській сцені (1948–1962). Тут він зріс як митець, тут мужнів і розвивався його талант. Глибокий, допитливий, вимогливий до себе, Антків проявив себе і як композитор, автор музики до багатьох вистав репертуару, і, головне, як актор, чії роботи стали окрасою сцени. Тарас Голота

“Правда”), Гайдай (“Загибель ескадри”), Забелін (“Кремлівські куранти”), Михайло Гурман (“Украдене щастя”), Софрон (“Маруся Богуславка”), Гнат (“Безталанна”), Манелік (“Людина та вовк”), Северин Наливайко (“Наливайко”) – це далеко не повний перелік образів, створених артистом. Кожний з цих образів має своє самобутнє обличчя, живий, неповторний характер, печать багатогранної особистості Антківа-митця”, – таку характеристику дав театральний критик О. Корнієнко [6, с. 41]. Він проаналізував внесок Антківа-музиканта й Антківа-актора у контексті становлення професійного театального мистецтва краю, високо оцінюючи його творчий доробок.

Із праці автора можна зробити цілком логічний висновок, що внесок Богдана Антківа у музично-театральне мистецтво є великим надбанням Тернопільщини, що дає змогу комплексно оцінити мистецьку історію Галичини, висвітлити його значення в історії українського мистецтва. Проте, попри усі схвальні відгуки на книгу “Тернопільський театр імені Т. Г. Шевченка” О. Корнієнка, доцільно зазначити, що вона цілком у стилі того часу заангажована щодо радянської ідеології.

У творчій бібліотеці Б. Антківа є чимало статей, рецензій та спогадів про театр, творчість і колег, що написав сам Богдан Михайлович. У його рукописах ми можемо знайти спогади про Тернопільський обласний музично-драматичний театр імені Т. Г. Шевченка (присвята до 50-річчя) [4], про те як не загинули “Сестри Річинські” у Театрі імені Марії Заньковецької [1] та багато інших.

Судячи зі спогадів сучасників, родичів і колег, Богдан Антків був щирим, справедливим та чуйним українцем, якого любив та поважав колектив театру. В рецензіях на акторські роботи партнерів по сцені Богдан Михайлович відгукувався про них добрим словом, відзначаючи їхню індивідуальність та професіоналізм.

Отже, музично-театральна діяльність Б. Антківа залишила вагомий слід в історії культури Галичини. Будучи нащадком видатної родини Антківих, Богдан Михайлович продовжив й активно розвивав мистецькі традиції свого краю, працюючи в культурних установах Тернополя та Львова. Саме про це свідчать багаті спогади сучасників і наукові розвідки українських мистецтвознавців. Але, незважаючи на наявність праць, які висвітлюють творчий шлях Богдана Антківа, варто зазначити, що дані матеріали не сповна розкривають його багатогранну творчість, зокрема на мистецькій ниві, і це дає змогу для подальшого дослідження творчого здобутку Б. Антківа в контексті аналізування розвитку музично-театального мистецтва Галичини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антків Б. Як не загинули “Сестри Річинські” / Богдан Антків // Театральна Бесіда. – Львів. – 1998. – № 1 (3). – С. 52–53.
2. Антків Ю. Мій батько Богдан Антків і його родовід / Ю. Антків // Богдан Антків – лицар галицької сцени. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 21–32.
3. Ванюга Л. Творчість Богдана Антківа в контексті становлення професійного театального мистецтва на Тернопільщині (1944–1963 рр.) / Л. Ванюга // Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого: збірник наукових праць / Київський нац. ун-т театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого ; [редкол. : О. І. Безгін (голова) та ін.]. – К., 2016. – Вип. 19. – С. 24–29.
4. Державний архів Тернопільської області. – Ф. Р-3442 Богдан Михайлович Антків (1915–1998) – заслужений артист України. – Оп. 1. – Спр. 40. – Арк. 8.
5. Козак Б. Його називали улюбленцем долі / Б. Козак // Богдан Антків – лицар галицької сцени. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 89–92.
6. Корнієнко О. З. Тернопільський театр імені Т. Г. Шевченка / О. З. Корнієнко. – К. : Мистецтво, 1980. – 103 с.
7. Малкович Я. Із спогадів мого дитинства / Я. Малкович // Богдан Антків – лицар галицької сцени. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 116–118.
8. Мірус Б. Спомин про друга / Б. Мірус // Богдан Антків – лицар галицької сцени. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 96–103.

9. Пінковська М. До скарбниці галицької сцени / М. Пінковська // Богдан Антків – лицар галицької сцени. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 5–18.
10. Садовська Г. Щедрі таланти Богдана Анткова / Г. Садовська // Вільне життя плюс. – Тернопіль. – 2015. – 6 лютого, № 10 (15642). – С. 5.
11. Смоляк Олег. Музичні традиції родини Антківих (с. Острів Тернопільського району Тернопільської області): монографія. – Тернопіль : Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2016. – 124 с.
12. Стригун Ф. Пам'ятаємо і шануємо / Ф. Стригун // Богдан Антків – лицар галицької сцени. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – С. 93–95.

REFERENCES

1. Ankiv, B. (1998), How did the “Sisters of Rychinsky” die, *Teatralna Besida* [Theatrical conversation], Lviv, no. 1 (3), pp. 52–53. (in Ukrainian).
2. Antkiv, Yu. (2015), My father Bohdan Antkiv and his pedigree, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 21–32. (in Ukrainian).
3. Vanuha, L. (2016), Bohdan Antkiv’s creative work in the context of formation of the professional theatrical art in Ternopil region (1944–1963), *Naukovyi visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu teatru, kino i telebachennia imeni I. K. Karpenka-Karoho: Zbirnyk naukovykh prats* [Scientific herald of the I. K. Karpenko-Kary Kyiv National University of Theater, Cinema and Television: Collection of scientific works], Kyiv I. K. Karpenko-Kary National University of theater, cinema and television, the editorial board: O. I. Bezhin (chairman) and others, Kyiv, Issue 19, pp. 24–29. (in Ukrainian).
4. *Derzhavnyi arkhiv Ternopilskoi oblasti* [State archive of Ternopil region], fund R-3442 Bohdan Mykhailovych Antkiv (1915–1998) – Honored Artist of Ukraine, des. 1, case 40, p. 8. (in Ukrainian).
5. Kozak, B. (2015) He was called a favorite of fate, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 89–92. (in Ukrainian).
6. Korniienko, O. Z. (1980), Ternopilskiy teatr imeni T. H. Shevchenka [T. Shevchenko Ternopil theater], Kyiv, Mystetstvo. (in Ukrainian).
7. Malkovych, Ya. (2015), From the memories of my childhood, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 116–118. (in Ukrainian).
8. Mirus, B. (2015), The memories about my friend, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 96–103. (in Ukrainian).
9. Pinkovska, M. (2015), To the treasury of the Galician scene, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 5–18. (in Ukrainian).
10. Sadovska, H. 2015, Generous talents of Bohdan Antkiv, *Vilne zhyttia plius* [Free life plus], Ternopil, February 6, no. 10 (15642), p. 5. (in Ukrainian).
11. Smoliak, Oleh (2016), *Muzychni tradytsii rodyny Antkivkykh (s. Ostriv Ternopilskoho raionu Ternopilskoi oblasti). Monohrafiia* [Music traditions of the Antkiv’s family (village of Ostriv, Ternopil district, Ternopil region). Monograph], Ternopil, publishing house of Ternopil V. Hnatiuk National Pedagogical University. (in Ukrainian).
12. Stryhun, F. Remember and honor, *Bohdan Antkiv – lytsar halytskoi stseny* [Bohdan Antkiv – the knight of the Galician scene], Lviv, Publishing Center of Lviv I. Franko National University, pp. 93–95. (in Ukrainian).